

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1965

N:o 10

Innehåll: N:o 10. Landskapslag om jakt.

N:o 10.

L A N D S K A P S L A G

om jakt

Föredragen för Republikens president den 19 mars 1965.

Utfärdad i Mariehamn den 25 mars 1965.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Om rätt till jakt

1 §.

Med jakt avses i denna lag att jaga, avliva eller fånga vilda däggdjur och fåglar samt deras ungar ävensom att tillägna sig eller förstöra sådana fåglars bon och ägg.

Jakträtten inom visst område tillkommer, med nedannämnda undantag, områdets ägare.

2 §.

Den, som med ständig besittningsrätt innehar jord eller boställe eller annan därmed jämförlig lägenhet, äger jämväl jakträtt inom det område han innehar. I övrigt har vid lega av jord legotagaren jakträtt blott, om så uttryckligen bestämts i legoavtalet.

3 §.

Jakträtten på landskapet tillhöriga områden tillkommer landskapet och må utarrenderas eller upplåtas enligt tillstånd. Företråde bör härvid givas ortsbefolkningen samt den befolkning, som icke har jakträtt.

Om rätt att idka jakt på staten tillhöriga områden gäller vad därom är stadgat i riket.

4 §.

I saltsjön utom byarågång, så ock vid de havsstränder samt på holmar och skär, som tillhöra landskapet, men ej tillyda viss lägenhet eller av någon under särskilda villkor innehavas, äger envar landets inbyggare rätt att idka jakt, därest ej annorlunda är stadgat eller framdeles stadgas.

5 §.

Den, som i enlighet med vad i 1 och 2 §§ är stadgat, innehar jakträtt inom visst område, vare berättigad att utarrendera denna rätt, annan än områdets ägare dock högst för sin besittningstid.

6 §.

Avtal om jaktarrende skall för att gälla ingås på viss tid, minst ett och högst tjugofem år, samt avfattas skriftligen och bestyrkas av vittnen.

Arrenderätt må icke utan legogivarens tillstånd överföras på tredje man.

7 §.

Avtal om jaktarrende må av den, som förvärvat äganderätt till lägenhet genom frivilligt köp, i utmätningssväg eller vid försäljning på grund av konkurs, genom byte eller annat därmed jämförligt fång mot vederlag, om vid lägenhetens överlåtelse förbehåll icke gjorts beträffande arrendeavta-

lets fortbestånd, hävas inom tre månader efter det avtalet förelades honom. Sker ombyte av ägare på grund av gåva, arv eller testamente, är avtal om jaktarrende bindande gentemot den nya ägaren, därest förbehåll om arrendeförhållandets upphörande i sådant fall icke gjorts i avtalet.

Angående in-tecknat arrendeavtals bestånd vare gällande, vad därom är särskilt stadgat.

Beträffande före denna lags ikraftträdande ingånget avtal om jaktarrende gälle vad därom är tidigare stadgat.

8 §.

Underlåter person, som arrenderat jakt-rätt, att erlægga arrendeavgift eller försummar han på annat sätt sina skyldigheter eller missbrukar han sin jakträtt, må legogivaren häva avtalet.

Arrendatorn har rätt att häva avtalet, om legogivaren bryter mot avtalet eller om arrendeområdet blir uppenbart olämpligt för jakt.

Uppkommer tvist om avtalets hävande, må rätten, då skäl därtill är, förbjuda arrendatorn att medan rättegången varar idka jakt på området. Sådant beslut lände omedelbart till efterrättelse.

9 §.

Område, som tillhör flera lägenheter samfällt, må användas för jakt sålunda, att envar delägare idkar jakt på sätt delägarstämman närmare bestämmer eller så, att jakträtten enligt vad ovan är stadgat, utgives på arrende eller att jakten utövas för gemensam räkning. Delägare må ej utan delägarstämmas samtycke åt tredje man överlåta sin jakträtt.

Har icke förvaltningen av samfällt område ordnats i enlighet med lagen om sådant område på annat sätt, avgöras ärenden rörande jakten vid delägarstämma, varvid envar delägare tillkommer rösträtt efter sin andel i det samfällda området. Såsom beslut gäller den åsikt, som omfattats av de flesta rösterna.

10 §.

Jakträtt innefattar även rätt att inom ifrå-gavarande område vidtaga alla sådana åtgärder, som äro nödiga ur jaktvårdssynpunkt och icke tillskynda områdets ägare eller innehavare skada eller men.

11 §.

Har i något fall genom dom eller på annat

lagligt sätt om jakträtt bestämts annorlunda än ovan är stadgat, lände sådan bestämmelse allt framgent till efterrättelse.

2 kap.

Om skadedjur

12 §.

Skadedjur, som i fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom, varhelst det vara må, dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider emot de bestämmelser, som gälla angående fredning av djurlivet inom skyddsområde eller mot stadgande om fredning av visst djurslag, vilket utfärdats med stöd av landskapslagen om naturskydd.

Med skadedjur avses här säl, mink, bisamrätta, duvhök, kråka och trut.

13 §.

Inkommer räv eller sådant vilt, som ej under någon tid av året är fridlyst, på gårdsplan, i byggnad, trädgård eller park, på sädesåker, i växande odling eller fiskodlingsdamm, vare innehavaren för förhindrande av skada berättigad att där döda djuret och behålla detsamma, även om jakträtten på området tillhör annan eller jakt ej må bedrivas där.

Orsakar frilyst vilt skada på odling, trädgård eller park och är skadan icke ringa, må landskapsstyrelsen, där skadan icke berättigar odlingsens ägare eller innehavare till ersättning, på anhållan av den skadelidande bevilja tillstånd att avliva så mycket av ifrå-gavarande viltslag, som anses nödvändigt för förebyggande av fortsatt skadegörelse. På grund av sådant tillstånd fällt villebråd skall tillfalla jakträttsinnehavaren, som äger till landskapsstyrelsen anmäla om antalet nedlagda djur.

14 §.

Har hare inkommit i trädgård, vare områdets innehavare för avvärjande av skadegörelse berättigad att där döda haren och behålla densamma, även om den då är fridlyst och även om annan har jakträtt på området eller om jakt ej må bedrivas där.

Samma rätt tillkommer områdets innehavare, då fridlyst vattenfågel inkommit i fiskodlingsdamm.

Sålunda erhållet byte må icke saluhållas.

3 kap.

Om utövande av jakträtt

15 §.

Jakträttsinnehavare må icke söka efter villebråd eller eljest idka jakt på gårdsplan eller i trädgård eller inom etthundrafemtio meter från sådan, ej heller på åker eller äng, förrän grödan är bärgad eller uppsatt, utan tillstånd av den, som innehar området.

16 §.

Vill någon utplantera djurslag, som icke är fridlyst under någon tid av året eller varav bestående stam icke finnes i landskapet, ansöka om tillstånd hos landskapsstyrelsen.

17 §.

Har någon med iakttagande av vad i 16 § är stadgat utplanterat villebråd, och har därom meddelats på sätt kommunala tillkännagivanden kungöras, må ingen annan det året och under närmast följande fem kalenderår inom samma kommun jaga sådant villebråd, under förutsättning att kungörelsen varje år förnyas. Undantag må dock medgivnas av landskapsstyrelsen.

18 §.

Ej må någon uppsåtligen skrämma eller mota eller på annat sätt driva villebråd inom område eller från område, där han icke har jakträtt. Den, som äger eller innehar området, är dock berättigad att därifrån fördriva villebråd för avvärjande av skada.

Fågel må icke beskjutas över främmande område.

19 §.

Ej må någon, försedd med jaktvapen eller med redskap för fångst av villebråd, färdas på område, där han icke har jakträtt, med mindre det sker i lovligt ärende och skjutvapnet bäres oladdat samt hund hålles kopplad. Vad här är stadgat, må ej tillämpas vid avlivande av skadedjur enligt 12 § eller på väg, som gränsar till område, på vilket vederbörande har jakträtt.

Jakt anses hava vidtagit, om någon av bestämmelserna i 1 mom. icke följes eller om hund ledes på spår eller fångstredskap begynt gillras.

20 §.

Jakträttsinnehavare vare skyldig ersätta all skada, som av honom själv eller annan,

vilken han givit lov att jaga, eller av vid jakt medhavda biträden eller hundar förorsakas odling, skog, hägnad, husdjur eller annan dylik egendom.

4 kap.

Om villebrådstammens bevarande och jakttiderna

21 §.

Jakt bör bedrivas så, att villebrådstammens bestånd icke äventyras.

Vid jakt skall stadgandena i naturskyddslagen och med stöd av densamma utfärdade bestämmelser iakttagas.

Jakt må icke bedrivas efter klockan aderton dagen före juldagen, nyårsdagen, långfredagen, påskdagen, pingstdagen eller allhelgonadagen under tjugofyra timmars tid.

22 §.

Jaktvårdsförening bör inom sitt område verka för anordnande av tillräckliga fredningsområden för sjöfågel. I sådant syfte äger föreningen avtala om fredning av här för lämpliga områden samt om överlåtande av jakträtten på andra områden till föreningen, vilken skall ställa nödiga jaktområden till de jakträttsinnehavares förfogande, vilka på fredningsområdet sålunda avstått från jakträtt.

Bedrives jakt så, att villebrådstammens bestånd äventyras, eller åsidosätts för jaktvården nödvändiga åtgärder, må landskapsstyrelsen, efter det innehavaren av jakträtten beretts tillfälle att avgiva förklaring och efter att hava hört styrelsen för vederbörande jaktvårdsförening, tillsvidare och för högst tre års tid åt gången förbjuda jakt inom visst enhetligt och lämpligt område eller inskränka densamma. Lag samma vare, där jakten på område, som tillhör lägenheter samfällt, icke ordnas på sätt i 9 § är stadgat.

Angående förbud och inskränkning, om vilka stadgas i 2 mom., skall innehavaren av jakträtt underrättas och kungörelse anbringas på kommunens anslagstavla.

Förbud eller inskränkning må av landskapsstyrelsen upphävas, där skäl för dess bibehållande icke längre är förhanden.

23 §.

Jakt må under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

1) hela året: bisamråtta, mink, utter och säl;

2) från och med den 15 mars till och med den 15 april: hane av storskrake och knipa;

3) från och med den 1 maj till och med den 25 maj: morkulla samt hane av ejder, svärta, storskrake, småskrake (pracka), knipa och vigg;

4) från och med den 20 augusti till den 30 november: storskrake, gräsand, bläsand, stjärtand, skedand, sothöna och morkulla;

5) från och med den 15 september till den 30 november: småskrake, (pracka), knipa, brunand och vigg;

6) från och med den 15 mars till och med den 25 maj och från och med den 15 september till den 31 december: alfågel, sjöorre och skäggdopping;

7) från och med den 1 november till och med den 15 januari: orrtupp, järpe och hare;

8) från och med den 20 oktober till och med den 31 januari: räv; utan användning av drivande hund må räv dock jagas även under tiden från och med den 1 juli till och med den 19 oktober och från och med den 1 februari till och med den 31 mars;

9) från och med den 1 januari till och med den 15 januari: ekorre;

10) från och med den 20 juli till och med den 31 maj: skogsduva och ringduva.

24 §.

Visar det sig av synnerliga skäl nödigt, må landskapsstyrelsen för viss tid antingen i hela landskapet eller för viss del därav

1) fullständigt freda något i 23 § nämnt villebråd; samt

2) tillåta jakt på djur, som icke nämnts i denna lag.

25 §.

Där det för villebrådstammens fortbestånd eller för nödig ökning av densamma är erforderligt, må medelst beslut vid jaktvårdsförenings möte inom föreningens område de gällande jakttiderna förkortas eller eljest fångst av något villebrådsslag begränsas eller detta helt fredas för ett år i sänder.

Var, som icke nöjes med i 1 mom. nämnt beslut, må underställa detsamma landskapsstyrelsens prövning inom 30 dagar, räknat från den dag han om beslutet erhållit kännedom, på sätt i jaktvårdsföreningens stadgar är föreskrivet om tillkännagivande av

föreningens mötesbeslut. I landskapsstyrelsens beslut må ändring icke sökas.

26 §.

Bon, ägg och ungar av i 23 § nämnda fåglar må icke rubbas eller skadas eller eljest störas under häckningstiden. Lag samma vare angående annat villebråds bon och ungar, då jakt på det är förbjuden.

Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må jakträttsinnehavare taga ägg av storskrake från uppsatt holk samt ägg av skäggdopping, dock icke inom fredningsområde. Ägg må icke säljas.

27 §.

För vetenskapligt eller annat godtagbart ändamål må med jakträttsinnehavarens medgivande utfärdas tillstånd att, även med eljest förbjudet fångstsätt eller -medel, döda eller levande fånga fridlyst villebråd samt att taga dess bon, ägg och ungar.

Tillstånd, som avses i 1 mom., må utfärdas även för fångst av villebråd för dess utsättande i frihet, så ock i fråga om fångst för vård och förökning i offentlig djurgård eller i enskild farm.

I 1 mom. avsett tillstånd meddelas av landskapsstyrelsen på de villkor densamma bestämmer, efter det styrelsen för vederbörande jaktvårdsförening, samt, därest tillstånd ansökts i vetenskapligt eller undervisningsyfte, även naturskyddsinspektören hörts.

Jaktvårdsförening må, på av landskapsstyrelsen fastställda villkor, bevilja tillstånd att från viltfågelbo, som förstörts eller förstöres, taga äggen för utkläckning och ungar utplantering.

28 §.

Har något villebråd på någon ort förökats överhövan eller visat sig skadligt, må landskapsstyrelsen bevilja undantag från den stadgade fredningen.

Visar det sig nödigt för utredning av någon jaktvårdsfråga eller för flyttning av villebråd eller till förhindrande av skada att döda eller fånga fridlyst djur, må landskapsstyrelsen förordna densamma underlydande innehavare av tjänst eller befattning eller annan person, som landskapsstyrelsen finner lämplig, att utan hinder av stadgandena i denna lag utföra detta på område, där han har jakträttsinnehavarens lov därtill.

5 kap

Om jakt på älg

29 §.

Jakt på älg är tillåten inom landskapet under en tid av högst trettio dygn med av landskapsstyrelsen för visst område och år meddelat tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutande bestämmes av landskapsstyrelsen med iakttagande av att jakten om möjligt bedrivs på snötäckt mark och att jakttiden utgår senast den 20 december.

Tillståndet berättigar icke till att fälla älgko, som åtföljes av kalv eller vars kalv blivit fälld.

30 §.

Ansökan om tillstånd till jakt på älg riktas till landskapsstyrelsen och bör inlämnas senast den 20 oktober samt åtföljas av utredning om att sökanden innehar i 1, 2 och 6 §§ avsedd jakträtt på ett sammanhängande område av minst 300 hektar och genom bevis av en av landskapsstyrelsen godkänd person visat sig besitta sådan skjutskicklighet, som erfordras för jaktens bedrivande. Är jaktområde på holme av mindre vidd än ovan sagts eller avser sökanden att bedriva jakt uteslutande på honom tillhörig mark av mindre vidd, må landskapsstyrelsen pröva om tillstånd kan medgivas.

31 §.

Om vid älgjakt sårad älg överskrider jaktområdets gräns och faller på sådant främmande område, där jakt på älg då är tillåten, må den, som på sagda område har tillstånd till älgjakt, behålla älgen. Denna inräknas därvid i det antal, som må nedgöras på detta område. Önskar innehavaren av jakträtten på det främmande området icke behålla älgen och kan överenskommelse om överlåtelse av denna till skytten icke omedelbart träffas eller har jakträttsinnehavaren på det främmande området icke tillstånd till jakt på älg, tillfaller älgen landskapet och inräknas i det antal, som skytten har rätt att nedlägga. Överskrider sårad älg jaktområdets gräns och faller på sådant samma ägare eller innehavare av jakträtt tillhörigt område, på vilket för älgjakt beviljat tillstånd icke gäller, tillfaller älgen skytten. Vid avhämtning av den sålunda fällda älgen må skjutvapen icke medtagas.

32 §.

Har i samband med jakt fällts flera älgar än det meddelade tillståndet förutsätter eller avvikelse skett från de villkor, som i tillståndet ställts med avseende å älgens ålder eller kön, tillfaller sålunda fälld älg staten. Dessutom skall tillståndshavaren för varje sålunda fälld älg till staten erlægga en avgift om åttio mark, vilket belopp bör inbetalas till länsstyrelsen före utgången av kalenderåret.

Om i 1 mom. avsedd fälld älg skall ledaren för jakten omedelbart anmäla till ortens polismyndighet. Älgen skall på åtgärd av de i jakten deltagande, flådd och öppnad, transporteras till av polismyndigheten anvisad plats.

Den, som uppsåtligen eller av vållande bryter mot villkoren i tillståndet att fälla älg eller underlåter att iakttaga i 2 mom. meddelade bestämmelser, straffes såsom 11 kap. är stadgat.

33 §.

Då synnerligen vägande skäl föreligga, må landskapsstyrelsen på ansökan efter prövning bevilja tillstånd att fälla älg med avvikelse från stadgadena i detta kapitel. I av landskapsstyrelsen fattat beslut på grund av ansökan om sådant tillstånd må ändring icke sökas.

34 §.

Angående sårad älg, som under jakttiden går över till främmande jaktområde eller på grund av att jakttiden utgår blir kvar i markerna, bör tillståndshavaren ofördröjligen göra anmälan till polismyndigheten i distriktet och till den, som har jakträtt på samma område.

Polischef, som erhållit kännedom om att sårad eller skadad eller eljest sjuk älg uppehåller sig inom hans distrikt, skall förordna om att älgen på lämpligt sätt avlivas. Härom bör landskapsstyrelsens forstavdelning omedelbart underrättas. Sålunda avlivad älg tillfaller landskapet.

6 kap.

Om eftersyn av hund och katt

35 §.

Ägare och vårdare av hund eller katt äga tillse, att djuret icke stör villebråd på annans jaktområde eller under fridlysningstid. Jordägare och -innehavare samt jakträtts-

innehavare och för område tillsatt jaktövervakare må från sitt område avlägsna där anträffad lös hund, dock utan att tillfoga densamma skada, eller ock omhändertaga den. På hans uppmaning vare också hundägare skyldig att avhämta sin hund från främmande område.

Har hund omhändertagits, skall tillvaratagaren snarast möjligt därom underrätta ägaren, om denne och hans adress är känd, eller i annat fall göra anmälan till vederbörande polismyndighet. Önskar ägaren återfå sin hund, löse den med tjugo mark inom sju dagar, från det meddelande om omhändertagandet gjorts till honom, eller inom fjorton dagar efter anmälan till polismyndigheten, anmälningdagen oräknad, och erlänge därtill för utfordring av hunden en ersättning om två mark per dag, vid äventyr att han eljest förverkat hunden åt tillvaratagaren. Så länge hunden är i dennes värjo, vare dock den förre ägaren berättigad att återfå den mot ovan nämnd lösen och ersättning.

36 §.

Har vid lovlig jakt med hund drevet eller skallet kommit in på annans mark må det fortgå högst en halv timme, men pågår det där längre, skall jägaren med oladdat vapen gå för att omhändertaga sin hund. Jordägaren och innehavaren samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare vare berättigade att omedelbart avbryta drevet eller skallet och avlägsna hunden från sitt område.

37 §.

Under den tid jakt med drivande hund icke är tillåten, må hund ej tillåtas okopplad ströva omkring annorstädes än på ägarens eller innehavarens gårdsplan eller i hans trädgård.

Vad i 1 mom. är sagt gäller ej hund, som är yngre än tre månader.

Utän hinder av vad i 1 mom. är stadgat, må hund, som särskilt dresserats att valla husdjur, eller annan särskilt dresserad tjänstehund användas i tjänsteuppgifter och sådan dressyr bibringas hund, om anmälan därom gjorts hos vederbörande polismyndighet. Detsamma gäller för hönshund, som med jakträttsinnehavarens begivande undergår vederbörlig dressyr. Polismyndighet må dock enligt prövning i enskilda fall förbjuda ovannämnd användning eller dressyr.

Vad i 1 mom. är sagt gäller ej heller hund, som försedd med fastställt märke användes såsom rapporthund eller för polis- eller gränsbevakningsuppgifter.

Med tillstånd av landskapsstyrelsen må jakthundsprov anordnas utan hinder av stadgandet i 1 mom. på härför lämpligt område, där jakträttsinnehavarens samtycke utverkats.

38 §.

Anträffas hund, som beröres av det i 37 § stadgade förbudet, under den där nämnda tiden lös inom främmande jaktområde, vare den myndighet, som övervakar jaktlagens efterlevnad, berättigad att döda den, såframt hunden icke kan omhändertagas. Samma rätt tillkommer, om hund befinner sig på främmande område, där villebråd kan uppehålla sig, eller på annans gårdsplan eller i annans trädgård, även områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavare och för området tillsatt jaktövervakare. Hund må dock icke dödas, om den åtföljes av sin ägare eller innehavare och denne på anmaning kopplar hunden.

Har hund omhändertagits i syfte, som avses i 1 mom. vare tillvaratagaren berättigad att kräva i 35 § stadgad lösen till dubbelt belopp samt ersättning för utfordring av hunden.

Angående rätt att döda eller omhänderta-ga hund utan skattemärke stadgas särskilt.

39 §.

Jordägare och jakträttsinnehavare äger rätt att döda katt, som anträffas på hans ägor eller jaktmark på minst trehundra meters avstånd från annans bostadstomt.

7 kap.

Om fångstredskap och fångstätt

40 §.

Jakt må ej bedrivas så, att den medför fara för människor eller husdjur, ej heller så, att villebrådet tillskyndas onödigt lidande.

41 §.

Jakt må icke utövas med fallgrop, gift, spjut, pil, elektrisk ström, sax, snara, fälla, giller eller annat liknande fångstredskap, ej heller med gillrat skjutvapen eller spräng-laddning.

Jakt vid bloss eller annat lyse vare för-bjuden.

Utän hinder av vad i 1 mom. är sagt, vare

tillåtet att med jordägarens eller jakträttsinnehavarens samtycke använda av medicinalstyrelsen godkänt gift för utrotning av kråka, kaja, havstrut, gråtrut, sork och råtta samt sax för fångst av havstrut, gråtrut och mink samt fälla för fångst av mink, hermelin och bisamråtta.

Vid användande av gift mot i 3 mom. nämnda fåglar skall under tiden från och med den 15 april till och med den 31 oktober endast ägg användas som bete. Utlagd sax eller fälla skall dagligen efterses. Trutsax skall utsättas på minst en meters djup.

42 §.

Vid älgjakt må ej begagnas helmantelkula eller blykula, ej heller oräfflat vapen eller gevär, vars patrons kulvikt är mindre än 10 gram och kulans träffenergi på 25 meters avstånd, mätt från pipans mynning, är mindre än 250 kilopondmeter (E 25 = 250 kpm).

Militärgevär må användas endast för jakt på säl i havsfjärd eller i öppna havet.

Vid jakt må ej begagnas luftgevär eller därmed jämförliga vapen, ej heller sådant hagelgevär med automatisk omladdning, som kan laddas med flera än två hagelgevärspatroner.

Ljuddämpare må icke användas på skjutvapen.

43 §.

På jaktfärd må i båt icke medföras vettar, avsedda för jakt på sådana sjöfågelarter, vilka då äro fridlysta, såvitt icke jakttiden för ifrågavarande arter vidtager dagen efter eller utgått dagen före.

44 §.

Katsas och ryssjas mynning skall ovan vattenytan städse hållas tillsluten, och fiskredskap må ej på land utsättas så, att villebråd kan däri fastna eller fångas.

45 §.

Jakt må icke bedrivas från maskindrivet fortskaffningsmedel eller med direkt tillhjälp av ljudalstrande maskinell anordning. Under tiden från den 1 till den 25 maj må jakt på sjöfågel icke idkas från båt eller därmed jämförlig anordning, även om den är förtöjd eller förankrad. Skadskjutet vilt må dock förföljas och avlivas från båt, även om den är maskindriven.

Jaktvapen bör under färd i fordon hållas oladdat i fodral.

Vad i denna paragraf är stadgat, gäller icke jakt på i 12 § nämnda skadedjur utanför behörigen fastställda fredningsområden.

46 §.

Villebråd må icke skjutas över allmän väg eller medan villebrådet eller skytten befinner sig på sådan väg.

På isbelagt hav eller havsfjärd må jakt på sjöfågel icke bedrivas vid öppning eller ränna.

47 §.

Vettar må ej utan lov utsättas närmare än etthundra meter samt bulvan för jakt på orre närmare än femtio meter från annans jaktområde.

8 kap.

Om innehav av villebråd och handel med sådant

48 §.

Under fridlysningsstid må ingen innehava sådant villebråd eller färskta delar av villebråd, som ej är märkt på sätt därom särskilt föreskrives, ej heller ägg av fåglar. Är jakt på något djur icke tillåten under hela året, vare innehav av oberett skinn under fridlysningsstiden likaledes förbjudet, såvitt det icke är försett med föreskrivet villebråds-
märke. Vad här är sagt, gäller icke skinn av älg, räv eller hare.

Vad i 1 mom. är stadgat, gäller ej ätligt villebråd eller ägg, som bevisligen erhållits i enlighet med 14 §, 26 § 2 mom., 27 eller 28 §§ eller som lagligen fräntagits någon eller införts från utlandet, ej heller ätligt villebråd, som uppenbarligen fångats utan överträdelse av fridlysningsbestämmelser och är avsett för personlig förbrukning.

49 §.

Saluhållande av annat ätligt villebråd än älg och hare är förbjudet. Importerat villebråd må dock saluhållas.

9 kap.

Om jaktkort

50 §.

Jakt på villebråd må ej med skjutvapen eller annat fångstmedel eller med hund eller annat för jakt övat djur bedrivas av någon, med mindre han innehar jaktkort.

Vad här är sagt, gäller dock ej avlivande av djur i de fall, som avses i 13 och 14 §§ ej heller fångst av villebråd, som nämnes i 28 § 2 mom.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången i Mariehamns stad av polisinsättningen och i landskommunerna av länsman. Jaktkort löses på den ort, där sökanden är bosatt och av utom landskapet bosatt person på ort där han äger jakträtt. Är sökanden utländsk medborgare, skall han förete tillförlitlig utredning om sin jakträtt.

Avgiften för jaktkort utgör för person, bosatt i landskapet Åland, fem mark och för annorstädes bosatt person tjugo mark, i vardera fallet för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för utfärdandet.

51 §.

Vid jakt vare envar skyldig att medföra jaktkort och på anfordran framvisa det för den, som äger övervaka efterlevnaden av stadgandena om jakt, så ock för jordägaren och innehavaren samt jakträttsinnehavaren och för den för området tillsätta jaktövervakaren. Den, som vid jakt befinnes sakna jaktkort, är skyldig att omedelbart avbryta jakten, men vare fri från straff för att icke hava medhaft jaktkortet, om han senast på tredje söckendagen uppvisar jaktkortet för vederbörande polismyndighet.

52 §.

I inkomst- och utgiftsstaten för landskapets enskilda medel skall varje år för främjande av jaktvården upptagas ett anslag, motsvarande minst det belopp, vilket bör anses komma att inflyta i lösen för jaktkort.

Ur i 1 mom. avsedda anslag må följande utgifter erläggas:

1) kostnaderna för jaktvårdsåtgärder och viltforskning samt understöd till främjande av jaktvården; samt

2) utgifterna för avlöning av funktionärer vid jaktvårdsorganisation och övriga nödiga kostnader för dennas verksamhet.

Angående jaktpolisens avlöning stadgas särskilt.

10 kap.

Om jaktmyndigheter och jaktvårdsföreningar

53 §.

Ärenden rörande jakt och jaktvård hand-

läggas i landskapsstyrelsen av forstavdelningen.

Tillsynen över jakten och jaktvården utövas av landskapsstyrelsen med polismyndigheternas bistånd. För den lokala tillsynen må landskapsstyrelsen tillsätta jaktpoliserna samt jaktvårdsförening utse edsvurna jaktövervakare.

54 §.

De i 1, 2 och 6 §§ avsedda jakträttsinnehavare i kommun, vilka innehava jaktkort, bilda en jaktvårdsförening. Ej må någon likväl vara medlem av flera än en sådan förening. Då jaktkort löses, skall i detsamma antecknas till vilken jaktvårdsförening vederbörande uppgivit sig önska tillhöra. Där de lokala förhållandena det påkalla, må landskapsstyrelsen förordna, att jaktvårdsförening skall bildas på område, som avviker från den kommunala indelningen.

I jaktvårdsförenings angelägenheter beslutar föreningsmötet och en av föreningen vald styrelse, på sätt i stadgarna närmare säges.

Medlem av jaktvårdsförening må ej förpliktas att tillskjuta medel för täckande av föreningens utgifter.

55 §.

Jaktvårdsförenings stadgar, vilka böra underställas landskapsstyrelsen för fastställelse, böra innehålla bestämmelser därom, huru föreningen och dess styrelse med beaktande av ortsförhållandena äga verka för främjande av jaktlagstiftningens efterlevnad samt villebrådstammens bevarande och förkovran.

56 §.

Jaktvårdsförening må i sitt namn förvärva rättigheter och ingå förbindelser samt kära och svara.

11 kap.

Om straffpåföljder vid överträdelse av bestämmelserna angående jakt

57 §.

Idkar någon, utan att vara därtill särskilt berättigad, jakt på villebråd, medan det är fridlyst, have envar rätt att på bar gärning främtaga honom skjutvapen, andra jaktredskap och hundar samt villebråd, som åtkommit genom jakten.

Jagar någon under lovlig tid olovligen på annans jaktområde, tillkomme i 1 mom. avsedd rätt jakträttsinnehavaren och för hans

räkning jordägaren eller -innehavaren, för området tillsatt jaktövervakare samt på staten eller landskapet tillhörig mark jämväl den, som där äger utöva tillsyn över efterlevnaden av stadgandena om jakt.

Önskar jakträttsinnehavaren ej i fall, som avses i 2 mom., föranleda åtal för olovlig jakt, må han likväl behålla vapen och andra jaktredskap, som fråntagits ägaren, till dess denna styrkt sin identitet och för dem erlagt lösen, femtio mark. Löser ägaren ej vapnen eller jaktredskapen inom en månad efter det vederbörande polismyndighet underrättats om deras omhändertagande, tillfalle desamma jakträttsinnehavaren.

Önskar jakträttsinnehavaren i fall, som nämnes i 2 mom., föranleda åtal eller har han eller annan person i stöd av 1 mom. omhändertagit skjutvapen eller andra jaktredskap, överlämna sådan omhändertagen egendom ofördröjligen åt polismyndigheten att förvaras, tills rätten avgjort ärendet.

Jagar någon utan att hava löst jaktkort eller använder någon sådant vapen, vars användning för jakt jämlikt denna lag är förbjuden, skall vad i 1 och 4 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning. Dock tillkommer rätt att i de i detta moment förutsatta fallen fråntaga jägare i 1 mom. nämnd egendom blott de personer, som avses i 51 §.

I fråga om hund, som tagits i förvar med stöd av denna paragraf, lände till efterrättelse vad i 35 § 3 mom. är stadgat.

58 §.

Envar, som anträffar olovligt eller olovligen utsatt fångstmedel eller förgiftat bete, äge rätt att förstöra eller omhändertaga dem. Befinnes katsas eller ryssjas öppning ovan vattenytan vara öppen eller har fiskredskap på land utsatts så, att villebråd kan däri fastna eller fångas, må vem som helst likaså omhändertaga detsamma.

Har fångstanordning eller fiskredskap jämlikt 1 mom. omhändertagits, gälle vad i 57 § 4 mom. är sagt. Fiskredskap må polismyndighet dock överlämna till ägaren, sedan denna ådagalagt sin identitet.

59 §.

Om någon

1) olovligen jagar eller ofredar villebråd under dess fridlysningstid, nyttjar förbudet vapen eller annat förbjudet fångstred-

skap eller utan vederbörligt tillstånd eller på otillåtet sätt använder gift;

2) bedriver jakt i strid med rättens, landskapsstyrelsens eller jaktvårdsförenings förbud eller utan att hava löst jaktkort;

3) bryter mot stadgandena i denna lag om innehav, forsling och tillsaluhållande av villebråd eller skinn;

dömes till högst sjuttiofem dagsböter.

Har någon olovligt dödat, sårat eller såsom levande fångat älg, rådjur eller svan, vare straffet minst etthundra dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Var, som annars bryter mot denna lag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med högst femtio dagsböter. Dock vare den, som under jakt icke medför jaktkort och som senast den tredje söckendagen därefter företer detta för vederbörande polismyndighet, fri från åtal.

Därom, till vilket straff den skall vara förfallen, som olovligen jagar på område, där han icke har jakträtt, eller överskrider den jakträtt honom såsom delägare i samfällt område eller i stöd av jaktarrendeavtal eller särskilt tillstånd tillkommer, stadgas i strafflagen.

Den, som dömes till straff i fall, som avses i 1 mom. må tillika förklaras förlustig sitt jaktkort för en tid av minst ett och högst fem år. Den, som dömes till straff i fall, som avses i 2 mom., skall tillika förklaras förlustig sitt jaktkort för en tid av minst tre år.

Dömes någon till straff för olovlig jakt på villebråd eller i fall, som avses i 2 mom., eller äro omständigheterna eljest försvårande, skall han tillika förklaras förlustig vapen och fångstredskap, vilka använts vid den olovliga jakten.

60 §.

Har genom brott, varom i denna lag stadgas, allenast enskilds rätt förnärmats, må brottet ej åtalas av allmän åklagare, därest ej målsägaren anmält det till åtal.

61 §.

Vad genom olovlig jakt åtkommits eller dess värde vare förverkat och tillfalle jakträttsinnehavaren, om denne då själv varit berättigad att fånga eller tillägna sig detsamma, men eljest staten. Värdet av byte, som dömts förbrutet, beräknas enligt köpvärdet för levande villebråd.

Var, som i strid med stadgandena i 48 eller 49 §§ innehar, forslar eller saluför villebråd, skinn eller fågelägg, have förverkat desamma eller deras värde till staten.

Polismyndighet vare städse berättigad att granska sådan persons lager, som saluför villebråd eller skinn av sådant.

12 kap.

Särskilda stadganden

62 §.

Under jakttiden lovligt skjutet vilt, som faller på annans mark eller vattenområde, tillfalle den, som innehar jakträtten på området. Lag samma vare beträffande djur, som fastnar i sax eller annan fångstanordning och kommer in på annans område.

Villebråd, som anträffas dött, tillfalle landskapet, om det då var fridlyst, men eljest jakträttsinnehavaren. Lag samma vare beträffande djur, som anträffats så illa sårat eller eljest skadat, att det befunnits nödigt att döda detsamma.

Angående älg är stadgat i 5 kap.

63 §.

Den, som omhändertagit villebråd eller annat, som enligt denna lag bör tillfalla staten eller landskapet, vare skyldig att utan dröjsmål därom underrätta polismyndigheten på orten. Föreligger fara för förskämning av villebråd, må han, sedan det värderats av två ojäviga personer, behålla eller försälja detsamma till åsatt pris. De influtna medlen böra omedelbart inlevereras till vederbörande polismyndighet.

Åt den, som flått pälsdjur, älg eller rådjur, som skall tillfalla staten eller landskapet, erlägges av statens eller landskapets medel skäligen ersättning, såvitt de medel,

som erhållas genom försäljning av djuret, därtill förslå. Under samma förutsättningar erlägges ersättning även för transport av djur.

64 §.

För dödande av rovdjur och övriga för villebrådet skadliga djur, erlägges belöning enligt vad därom är särskilt stadgat.

65 §.

Orsakar fridlyst villebråd skada, må ersättning beviljas ägaren eller innehavaren av den skadade egendomen enligt vad därom är särskilt stadgat.

66 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

67 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1965. Genom densamma upphäves landskapslagen den 18 mars 1946 om jakt inom landskapet Åland (14/46), förutom dess 29 §, lagen den 29 augusti 1927 angående förbud mot inplantering i landskapet av främmande djurarter (10/27) och landskapslagen den 1 december 1938 om jaktkort i landskapet Åland (8/38) jämte i dem senare vidtagna ändringar.

Med stöd av landskapslagen den 18 mars 1946 om jakt inom landskapet Åland utfärdade bestämmelser och tillstånd förbli i kraft, såvitt de icke stå i strid med stadgandena i denna lag, till dess annorlunda förordnas.

Jaktkort, som utfärdats före den 1 juli 1965, förblir i kraft under den i jaktkortet antecknade giltighetstiden.

Mariehamn den 21 december 1964.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

Nytryck den 8 april 1982.